

РЕШЕНИЕ

№ 17922

гр. София, 25.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2128** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от К. К.-К. срещу решение № ПО-1/19.02.2024 г. на Директора на ТД на НАП СДО, с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 3253-00-69/13.02.2024 г. по описа на ТД на НАП СДО на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240032-023-0000419/08.02.2024 г., издадено от Н. С. на длъжност старши публичен изпълнител в отдел „Събиране“ при ТД на НАП СДО.

В жалбата се излагат доводи, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Поддържа се, че както решението, така и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/, са незаконосъобразни, необосновани и издаден при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че органът по приходите не е изследвал дали е налице наличие на обезпечителна нужда и съразмерността на наложената мярка най-вече с оглед възможността жалбоподателят ефективно да продължи да извършва дейността си като изпълнява текущите си задължения към възложителите си като им възстанови техните собствени средства - възстановено ДДС, обект на обезпечителната мярка, които са част от неизползвания паричен ресурс по съответния филмов проект и като такива подлежащи на своевременно връщане.

Наложена обезпечителна мярка спирала извършваната от „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД дейност поради което мярката била несъразмерна на преследваната цел - обезпечаване на евентуални задължения, които не са установени достоверно и извод за съществуването на които е направен при съществена доказателствена празнота, допусната от ревизиращите. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени решението и потвърденото с него ПНПОМ, като незаконосъобразни. Не претендира разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се представлява и не взема становище по делото.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. Я., оспорва жалбата. Намира, че оспорения акт е законосъобразен. Подробни доводи относно законосъобразността на акта и потвърденото с него постановление са изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира разноски по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

След провеждане на откритото съдебно заседание на 25.06.2024 г., в което е даден хода на делото по същество, на 02.07.2024 г. от страна на процесуалния представител на жалбоподателя – адв. Е. М., е депозирана молба по имейла на съда, в което е направено искане за отмяна на хода на делото по същество поради посочените в молбата обстоятелства.

В отговор на молбата на 10.07.2024 г. от страна на процесуалния представител на ответника е взето становище за нейната неоснователност.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-222217223007102-020-001 от 01.12.2023 г. е възложена ревизия по отношение на жалбоподателя за установяване на задължения по ЗКПО. Съгласно заповедта, ревизионното производство следва да приключи до 01.03.2024 г. ЗВР е изменена със ЗИЗВР № Р-222217223007102-020-002 от 01.02.2024 г. и № Р-222217223007102-020-002 ат 27.02.2024 г. С последната заповед за изменение, срокът за извършване на ревизията е удължен до 04.04.2024 г.

С мотивирано искане за предварително обезпечаване на задължения № Р-222217223007102-039-001 от 06.02.2024 г. на Т. Д. И., главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С., в качеството ѝ на ръководител на ревизията, във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия, е направено искане да бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки. В искането е посочено, че по отношение на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД има възложено ревизионно производство, като в хода на ревизията било установено, че дружеството е отчело разходи за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по фактури издадени от нерегистрирани лица по ЗДДС, с които е намалило счетоводният си финансов резултат за съответните години. На цитираните в искането доставчици били извършени насрещни проверки при които били установени факти и обстоятелства обуславящи липса на реалност на доставките. Посочено е, че очакваният размер на задължението за КД е в размер на 30631 лева – главница и 16481 лева – лихва.

С Постановление с изх. № С240032-023-0000419/08.02.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от

Н. С. – старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. и във връзка мотивираното искане № Р-222217223007102-039-001 от 06.02.2024 г., е наложено обезпечение за сума в размер на 47112,00 лв., чрез налагане на обезпечителна мярка - заповест по налични и постъпващи суми по 1 бр. банкова сметка на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, открита в „Обединена българска банка“ АД. Изпратено е заповестно съобщение изх. № С240032-146-0000214/08.02.2024 г. до „Обединена българска банка“ АД, получено на 08.02.2024 г.

Постановлението за налагане на ПОМ е обжалвано е по административен ред и потвърдено с Решение № ПО-1/19.02.2024 на Директора на ТД на НАП СДО.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Преди да се произнесе по допустимостта и основателността на жалбата, съдът намира, че следва да разгледа направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за отмяна на определението от 25.06.2024 г. с което е даден ход на делото по същество. Настоящият съдебен състав на съда, намира така направеното искане за неоснователно по следните съображения:

По делото са проведени две открити съдебни заседания, като първото е отложено по молба на процесуалния представител на жалбоподателя, с оглед неговото възпрепятственост. Изрично в съобщението, което е изпратено на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД във връзка отлагането на делото е посочено, че при последващо неявяване на представител на жалбоподателя или на управителя на дружеството, делото ще се гледа в тяхно отсъствие, което е и сторено в проведението се на 25.06.2024 г. открито съдебно заседание. Действително, видно от представените от страна на адв. Е. М., към молбата ѝ от 25.06.2024 г. доказателства, се установява възпрепятствеността на адв. М. да се яви в о.с.з. във връзка здравословното ѝ състояние. Това обаче, не е предпоставка за отмяна на определението на съда в което е даден ход на делото по същество, доколкото жалбоподателят е имал достатъчно време от провеждане на първото по делото заседание /30.04.2024 г./ да организира както процесуалното си представителство, в това число и явяването лично на управителя на дружество в с.з. провело се на 25.06.2024 г., така и защитата си.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно нормата на чл. 195 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2

от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящия административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

В настоящия случай безспорно по делото е установено, че с постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С240032-023-0000419/08.02.2024 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, издадено от Н. С. – старши публичен изпълнител при ТД на НАП С. и във връзка мотивирано искане № Р-222217223007102-039-001 от 06.02.2024 г. е наложено обезпечение за сума в размер на 47112,00 лв., чрез налагане на обезпечителна мярка - запор по налични и постъпващи суми по 1 бр. банкова сметка на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, открита в „Обединена българска банка“ АД.

Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Законът поставя отмяната на наложена обезпечителна мярка в зависимост от наличието на предвидените в, ал. 3 на чл. 197 ДОПК абсолютни условия. Разпоредбата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК обаче поставя изисквания за допускане на обезпечението наличието на обстоятелства, свързани с невъзможност или затруднение за събирането на публичното задължение. Обезпечителната мярка, представляваща едновременно защитата и санкцията, в които се състои обезпечението на конкретно вземане следва да съответства на вземането на държавата. При определяне на обезпечителна мярка следва да се вземе предвид, както обезпечителната нужда за налагане на обезпечението, така и интересите на длъжника, като мярката не следва прекомерно да го обременява. Това изискване произтича пряко и представлява проявна форма на един от основните принципи в административното производство- принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим в настоящото производство на основание § 2 от ДР на ДОПК. Принципът на съразмерност изисква упражняване от страна на административния орган на възложените му правомощия по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по- голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Когато с административния акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако и по този начин се постига целта на закона. Разпоредбата на, ал. 5 на чл. 6 от АПК задължава административните органи да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно

несъизмерими с преследваната цел.

В тежест на административния орган е да установи всички фактически основания за необходимостта от налагане на обезпечителната мярка. Същата за всеки конкретен случай трябва да е определена в такъв вид и обем, че да не ограничава правата на субектите в степен надхвърляща тази произтичаща от преследваната от закона цел. Изводът, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно следва да е мотивиран и обоснован. Постановлението за налагане на обезпечителната мярка следва да отговаря на изискванията визирани в чл. 196, ал. 1 ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК, в постановлението следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Необходимостта от налагане на мерките следва да е обоснована от органа съобразно преследваната от закона цел.

В процесното постановление за налагане на обезпечителни мерки са изложени мотиви обосновавали нуждата от обезпечение, основани на събраните доказателства по преписката, с оглед изискването възведено в чл. 196, ал. 1, т. 3 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 196, ал. 1, т. 3 не съдържа подробни изисквания досежно минимален обем и съдържание на фактическите и правни основания, които трябва да са задължителна част от съдържанието на ПНОМ. Необходимо и достатъчно условие, за да се приеме, че са изпълнени законовите изисквания за наличие на задължителни реквизити - фактически и правни основания е от съдържанието на обстоятелствената част на акта да става ясно какво е приел за установено от фактическа страна административния орган, издател на акта и какви са правните основания за издаване на акт с точно такова съдържание. В обжалваното ПНОМ тези изисквания за наличие на фактически и правни основания на акта са изпълнени, поради което и съдът счита, че не е налице порок, правещ същото незаконосъобразно и налагащ отмяната му.

Следва да бъде отбелязано, че в административното производство, свързано с издаването на постановление за предварително обезпечаване, законодателят не е вменил на публичния изпълнител нито задължение, нито компетентност да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи ревизията.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. Наличието на категорични данни, че размерът на имуществото на жалбоподателя е по-малък от размера на предполагаемите публични вземания, обосновава обезпечителната нужда. Няма данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение, а предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е голям, ето защо единственият начин за обезпечаване тяхното събиране, е този чрез наложения вече запор.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху

активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накърняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Твърденията в жалбата, че предварителните обезпечителни мерки водят до сериозно възпрепятстване търговската дейност на дружеството, съдът счита за декларативни и изцяло недоказани. Тези твърдения са твърде общи, без конкретно да е посочено по какъв точно начин е затруднена обичайната търговската дейност на жалбоподателя. В подкрепа на цитираните твърдения и с оглед разпределение на доказателствената тежест по реда на чл. 170, ал. 1 от АПК, задължение на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД е да ангажира доказателства в тази насока. В тази връзка следва да се посочи, че макар и към приложенията на жалбата да са цитирани договори и други документи, които се представят с нея, същите не са представени от страна на жалбоподателя, за да се прецени тяхната относимост към спора. Следва също така да се посочи, че в случай, че оспорваният има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият е могъл да направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

При наличие на други активи, които биха могли да послужат за обезпечаване на публичното задължение, длъжникът разполага с възможността, дадена му с нормата на чл. 199, ал. 1 от ДОПК – да отправи до публичния изпълнител искане за замяна на наложените обезпечителни мерки, като предложи друго равностойно обезпечение. По делото не се съдържат данни такова искане да е било направено. Според чл. 199, ал. 2 от ДОПК, без съгласието на публичния вискател длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа. Видно от административната преписка, длъжникът не е предприел такива действия.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

С оглед изложеното, Решение № ПО-1/19.02.2024 на Директора на ТД на НАП СДО, с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 3253-00-69/13.02.2024 г. по описа на ТД на НАП СДО на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240032-023-0000419/08.02.2024 г., издадено от Н. С. на длъжност старши публичен изпълнител в отел „Събиране“ при ТД на НАП СДО е правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските по производството:

Предвид изхода на спора на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, вр. чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК (доколкото разпоредбата на чл. 161 от ДОПК е приложима само за производствата по обжалване на РА и на другите актове, които съгласно чл. 144 от ДОПК подлежат на обжалване по реда на Глава деветнадесета) в полза на ТД на НАП – С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, установен в чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100 лева.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 70 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], представлявано от К. К.-К. срещу решение № ПО-1/19.02.2024 г. на Директора на ТД на НАП СДО, с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 3253-00-69/13.02.2024 г. по описа на ТД на НАП СДО на „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С240032-023-0000419/08.02.2024 г., издадено от Н. С. на длъжност старши публичен изпълнител в отдел „Събиране“ при ТД на НАП СДО.

ОСЪЖДА „НЮ БОЯНА СОФИЯ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] да заплати на ТД на НАП С. сумата от 100 /сто/ лева, разноски за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

Решението да се съобщи на страните посредством изпращане препис от същото, съобразно чл. 138 от АПК.

СЪДИЯ: